

VIDA PARROQUIAL

Del 23 de febrer al 1 de març 2020

* De dilluns a divendres un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Defuncions:** Preguem Déu per Teresina Tomàs Callús (20 de febrer).

* **Dimecres de Cendra (inici de la Quaresma):** El proper dimecres 26 de febrer missa amb imposició de la cendra a les 19h. Aquest dia no hi haurà la missa de les 10h. del matí als Germans Franciscans.

* **Necessitem voluntaris per obrir l'església:** Un grup de voluntaris ja s'encarreguen de mantenir oberta unes hores l'església del nostre poble. Però volem ampliar aquest horari per tal que estigui el màxim de temps obert.

Si esteu interessats en aquest servei podeu dirigir-vos a la parròquia o bé trucant al tel. 619936023 (Joan).

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.
Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat
Web arxiprestat : arxiprestatdemataro.org

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 11,30h. 20h. (castellà)
Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.
Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.
Dimecres a les 10h. (Capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

23 de febrer 2020. Diumenge VII durant l'any. Cicle A. nº 8

Lectures: Lv 19, 1-2.17-18 1 Co 3, 16-23 Mt 5, 38-48

EL PERDÓ I L'AMOR

La temàtica de l'evangeli d'aquest diumenge és la del perdó i de l'amor. **El tema del perdó** es desenvolupa entorn a la normativa ètica i noble de la justícia retributiva, que és la base del dret antic i modern sobre la justícia distributiva. El qui falti en aquesta llei queda separat de l'estructura social. Jesús vol fer una proposta teològica i interior, proposant un model que ha de sostenir la vida personal i social del cristià i de l'Església. Jesús posa exemples de la vida pràctica del judaisme i presenta una actitud nova antiviolença, no tornar mal per mal, tot al contrari: «*Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra. Si algú vol quedar-se el teu vestit, dóna-li també el mantell... Dona a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar*».

Es tracta doncs, d'una nova estratègia activa, inventiva i oberta per crear una nova relació amb l'adversari, alliberant-lo de la seva lògica de la injustícia violenta, de tornar mal per mal.

"El perdó és una força que ressuscita a una vida nova i infon el coratge per mirar el futur amb esperança"

L'AMOR NO EXCLOU

El segon tema de l'evangeli d'avui és el tema de l'amor: «*Estimeu els enemics*». És el gran tema de la nova doctrina cristiana. Un amor que cerca la perfecció i no té límits. Com que l'amor de Déu és amb tota plenitud infinit, així ha de ser l'amor del cristià, superant totes les barreres humanes dels adversaris i enemics. Aquest amor neix de la fe cristiana que porta al compromís d'estimar com Jesús ens ha ensenyat i manat. La primera lectura del llibre del Levític és una preparació a l'evangeli quedant ben explícit i recollit en les últimes paraules del mateix: «*Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial*». El Levític també diu: «*No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble*», fet que a l'evangeli queda superat quan Jesús diu:

«*Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen*». L'amor que Jesús proclama no exclou ningú, és la plenitud de l'amor, no solament pels germans sinó també pels enemics.

SOM EL TEMPLE SAGRAT DE DÉU

En aquesta mateixa reflexió de l'amor cristià hi podem integrar la lectura contínua de sant Pau als Corintis (segona lectura). Hi descobrim tres elements que es poden orientar a la celebració de l'amor universal: sant Pau diu que som el temple sagrat de Déu. És la teologia del temple de Déu del qual tots els cristians en formem part per la caritat i l'amor de Crist. També Pau exalta la saviesa cristiana que la distingeix i diferencia de la saviesa humana del món. La saviesa cristiana consisteix en el coneixement de Crist crucificat per amor a la humanitat. Finalment, Pau diu que no hem d'estar dividits seguint diferents líders religiosos: «*nosaltres som de Crist, i Crist és de Déu*».

Amb aquests tres exemples del temple, la saviesa divina i ser de Crist ens fa sentir units amb l'amor més gran de Déu. En la nostra vida, aquests dos temes del perdó i de l'amor, dels quals ens parla la litúrgia d'avui, cal aprofitar-los perquè són específics i propis del cristianisme.

Cal promoure la vivència del perdó, la no-violència, la pau. Són valors dels quals la nostra societat té gran necessitat i que cal promoure perquè tendim al contrari com són les tensions humanes, socials, polítiques, i també eclesials, la falta de diàleg per poder fer les paus i reconèixer-nos germans i fills de Déu.

CALDRÀ EXERCIR LA PACIÈNCIA I EL PERDÓ

L'amor, que és el manament de Jesús, hauria de resplendir més en la vida quotidiana dels cristians. Hem de ser capaços d'ajudar, servir, ser més tolerants, de pregar, de tenir petits gestos que demostrin l'amor i la caritat envers els altres i sobretot els que més ho necessiten. Saber tenir un cor gran i obert per acollir i estimar tothom. Perquè això sigui una realitat hem de promoure l'educació de l'amor, començant pels infants i els joves, i aprofundir-ho en la vida familiar, i també en la vida eclesial.

L'evangeli no es concèntric, estimant-me només a mi mateix, sinó excèntric, que vol dir de cor obert per estimar tothom. L'evangeli ve a convertir, a redimir i a establir el regne de la caritat, el qual un dia quedarà plenament establert, mentre que en aquesta vida caldrà exercir la paciència amb nosaltres mateixos, i el perdó que sovint ens costa concedir als altres. Sempre costa molt perdonar, i a vegades encara costa més estimar.

Els sentiments humans, i sovint els ressentiments, porten a odiar i a cercar la venjança, per això costa tant perdonar, saludar i estimar. En aquest punt cal que sempre recordem quina va ser l'actitud de Jesús clavat en creu, davant els seus enemics. Cal convertir l'enemic en amic no solament nostre sinó també de Déu. Hem de procurar no ser enemic de ningú ni tampoc tenir enemics nostres, és així com tindrem pau i benestar. Es tracta de ser perfectes com ho és el nostre Pare que està en el cel.

És donant que es rep, perdonant que s'és perdonat,
morint que es ressuscita a la vida eterna.